

Ens acompanya un advocat de posat concentrat i compromès amb la justícia que fa 47 anys que exerceix. És el doctor Antoni Escura, un professional de 78 anys especialista en dret mercantil i dret internacional privat. Dirigeix un despatx a Barcelona seguint la tradició que va iniciar el seu oncle, fundador el 1905 del bufet Escura. El coneixement que el doctor té del món del dret és molt extens i és que des dels inicis de la seva carrera s'interessà pel dret a nivell internacional. **"Abans que a Espanya es produís el canvi de règim polític, jo ja feia dotze anys que treballava a la Comissió Jurídica del que llavors es denominava Comunitat Europea. Treballava en un dret europeu que algunes vegades tenia diferències respecte a l'espanyol. Els coneixements jurídics que vaig adquirir en aquest àmbit europeu van ser de gran ajuda en el camp jurídic espanyol, sobretot en el moment en què s'hagué de produir l'evolució del nostre dret positiu. Un objectiu era entrar a la Comunitat Econòmica Europea. Des de la meua posició vaig començar a fer els estudis d'harmonització, és a dir, la integració del dret comunitari a l'espanyol. S'havien de modificar molts aspectes del dret espanyol: incloure una sèrie de figures contractuals que aquí eren desconegudes; adaptar diferents aspectes de la normativa comunitària, com la norma de la diferència de tecnologia i la de l'ús de marca -en aquest moment va néixer la marca europea; crear el contracte de franquícia; modificar el règim de les companyies mercantils; canviar el règim d'auditoria... per exemple."**

Disposar de coneixements en matèria de dret comunitari en uns anys en què encara no es tenia una perspectiva del món a escala global estava sols a l'abast d'alguns professionals amb una visió del dret més enllà de les fronteres nacionals. El doctor Escura reconeix que això li ha suposat un avantatge respecte de **"molts altres professionals de la meua època que posteriorment han hagut d'aprendre aquest dret a través del BOE."** Hi ha una important tasca, potser oblidada, de la gent que va treballar al llarg dels anys seixanta i setanta per fer possible la unió dels pobles europeus: **"Des de la Comissió Jurídica fèiem directives. La directiva no és mai una normativa sinó una recomanació dels governs de la CEE perquè els països membres anessin adaptant la legislació d'acord amb els principis i criteris que els recomanaven."**

Un altre aspecte que marca la trajectòria d'aquest advocat és la seva vinculació a la Cambra de Comerç Internacional iniciant els estudis d'arbitratge: **"A Espanya hi havia una llei molt antiga, de l'any 1953, que més aviat anava contra l'arbitratge. Vaig fer els primers estudis d'adaptació d'una llei d'arbitratge espanyola que es va acabar promulgant el 5 de desembre del 1988. Per a mi la història que fa referència a aquesta llei és molt bonica. Es va dur a terme un treball conjunt amb els col·legis d'advocats i de notaris que també feien mencions de referències modificatives d'algun contingut del projecte de llei. En sortir la llei, la Cambra de Comerç de Barcelona, el Col·legi d'Advocats de Barcelona i el Col·legi Notarial de Barcelona vam acordar fer una única institució arbitral que tindria molta importància. Hagués estat un error que cada institució n'hagués fet una, independentment. Així es constituí el Tribunal Arbitral de Barcelona."** De manera que es posava a l'abast de la societat una nova eina de caràcter jurídic amb característiques específiques presidida pel doctor Escura: **"Hem de diferenciar entre àrbitre i concilia-**

dor. El conciliador escolta els punts de vista de les parts i fa recomanacions in voce perquè aquests s'ajustin. Amb la mateixa funció que el conciliador trobem el mediador, amb la diferència que proporciona un informe amb el seu punt de vista que no és d'obligat compliment. L'arbitratge és un procés que dona plena seguretat jurídica a les parts i en el qual hi ha un rigor molt formal. L'àrbitre fa la lauda que és un títol executiu. L'arbitratge té l'avantatge de ser ràpid ja que el procés s'ha de fer en sis mesos. És menys costós que la jurisdicció ordinària i sobretot és confidencial." L'augment dels litigis processals col·loquen el Tribunal Arbitral com una alternativa enfront de la saturació de l'administració de justícia: **"Hi ha un gran canvi social ja que estem en una societat nova, amb un dret material nou i amb molta innovació tecnològica. La demanda massiva i generalitzada de justícia no pot ser atesa ni amb el dispositiu de mitjans existents ni a través de l'opac cabal formal dels nostres procediments vigents, quasi sempre generadors de burocràcia. La societat demana un procés just i una justícia ràpida i eficaç."** Des de fa 12 anys el nostre advocat és el cònsol major del Consolat de Mar de Barcelona, una institució creada pel rei Jaume I al segle XIII que es constituï com un tribunal per resoldre, sobretot, qüestions marítimes: **"Els còsols es basaven en uns costums, els usatges, que es van utilitzar gairebé durant 300 anys, fins que la tècnica comercial va anar canviant i el seu ús va anar decaient. El Consolat avui fa el mateix que feia llavors, és a dir, mantenir els usos i costums. El Consolat el formem vint còsols -així ho va dictar el rei Jaume I. Fem treballs que són d'ús i costum, molts no són al dret positiu i nosaltres els estudiem. I això em porta a dir que el dret no es crea, el dret es fa. I, qui fa el dret? El fan els homes d'empresa que tenen uns determinats costums que es fixen i al final han de ser recollits pel dret positiu."** Estudis com el que Antoni Escura està realitzant actualment sobre la seguretat jurídica en el comerç electrònic. El Tribunal té la seu a la Casa Llotja de Mar **"que fou l'antiga seu del Consolat de Mar, a la nau antiga de la qual es reunien els homes del comerç i els navegants per fer les transaccions. Aquests importants personatges van fer possible la construcció de la basílica de Santa Maria del Mar."** Tradició i modernitat s'uneixen en aquesta vella institució que s'erigeix amb fermesa en el panorama del dret internacional. **"Quan treballes amb símbols que tenen una tradició has de tenir molta cura que el valor que els dónes avui no faci desmerèixer el seu prestigi històric."** La cultura arbitral està deixant de ser una desconeguda i el Tribunal actua en casos a nivell internacional. I és que **"la idea d'una aldea global és una realitat. El comerç s'ha globalitzat. Tenim molts expedients i de gran importància, com la solució del Liceu de Barcelona, que es va trobar gràcies a l'arbitratge."** Cal destacar també la participació del nostre convidat en organismes internacionals de dret: és àrbitre de la Cambra de Comerç Internacional, membre de l'Institut de Droit de París, i acadèmic de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya. El doctor Antoni Escura té dos fills, l'Antoni i en Ferran, també advocats, que treballen al seu costat junt amb un col·lectiu de vint professionals més. Les noves generacions d'advocats, com la seva néta Anna que també treballa al despatx, tenen en la tasca que desenvolupa el doctor Escura un bon referent per afrontar el futur del món del dret a escala global.

**“L’arbitratge és un
procés que dona plena
seguretat jurídica a
les parts i té l’avantatge
de ser més ràpid
i menys costós que la
jurisdicció ordinària
i és confidencial”**

Dr. Antoni Escura - Barcelona (Barcelonès)